

мент Кабінету Міністрів України. Постанова): [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1158-2007-%EF>

9. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо проведення оцінки економічної і соціальної ефективності виконання державних цільових програм / Міністерство економіки України, 24.06.2010, № 742. – (Нормативний документ Міністерства економіки України. Наказ): [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/ME100608.html

10. Словарь по кибернетике: Св. 2000 ст. / Под ред. В.С. Михалевича. – 2-е изд. – К.: Гл. ред. УСЭ им. М.П. Бажана, 1989. – 751 с.

11. Управління комплексним розвитком агропромислового виробництва і сільських територій / [Саблук П.Т., Кропивко М.Ф., Булавка О.Г. та ін.]; за ред. П.Т. Саблука, М.Ф. Кропивка. – К.: ННЦ ІАЕ, 2011. – 454 с.

УДК: 332.1:338.48

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Незвещук-Козут Т.С., здобувач

*Київський державний торговельно-економічний університет,
Чернівецький факультет*

У статті здійснено обґрунтування організаційно-економічного механізму функціонування туристичних підприємств. Визначено шляхи та засоби вдосконалення його основних елементів – організації діяльності, оподаткування, цінової політики щодо надання туристичних послуг та вартості туристичного продукту.

The article study of organizational and economic mechanism of operation of tourist enterprises. The ways and means of improving its basic elements - organization of, taxation and pricing policies to provide travel services and price of the tourist product.

Постановка проблеми. Проблеми забезпечення ефективної туристичної діяльності в Україні, розробки організаційно-економічного механізму господарювання та управління туристичними підприємствами на сучасному етапі економічного розвитку дуже актуальні. Пріоритетна роль організації та функціонування туристичних підприємств, їх державна підтримка та регулювання визначаються вимогами державної економічної політики щодо соціально-економічної гармонізації регіонів у напрямі посилення соціальної та екологічної складових, активізації підприємництва та приватної ініціативи, формування середнього класу та покращення умов життя населення. Це буде сприяти також підвищенню продуктивної зайнятості населення, формування конкурентоспроможної національної економіки в цілому.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження проблем формування та реалізації механізмів діяльності туристичних підприємств відображено у працях вітчизняних учених. Серед них М. Ігнатенко, О. Коротич, В. Малиновський, А. Мельник, А. Никифоров, О. Оболенський, Р. Рудніцька, О. Сарапіна. Проте подальших досліджень потребують питання цінової політики у туристичній галузі, розвитку малого підприємництва та бізнесу, оподаткування туристичної діяльності, кластеризації підприємств галузі та ін-

ституційного забезпечення вказаних процесів. Важливе значення має також обґрунтування інноваційно-інвестиційних складників організаційно-економічного механізму господарювання.

Постановка завдання. Метою статті є визначення складу та особливостей організаційно-економічного механізму діяльності туристичних підприємств, виявлення проблем його реалізації, обґрунтування засобів та інструментів удосконалення з метою підвищення ефективності та конкурентоспроможності туристичної діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Основними складовими організаційно-економічного механізму здійснення діяльності туристичних підприємств є наступні:

1. Державно-адміністративні важелі управління ринковою моделлю з елементами державного регулювання розвитку та активізації сфери туризму на загальнодержавному та регіональному рівнях (складові – стратегічне планування, підтримка зовнішньоекономічної діяльності, наукові дослідження ринку туристичних послуг, охорона рекреаційних ресурсів, гарантування захисту та безпеки туристів, контроль за якістю послуг, кадрове забезпечення туристичних підприємств).

З підвищенням значення туристичної діяльності в економіці країни збільшується участь держави в управлінні туристичною галуззю. В Україні туризм визнано однією з ключових галузей національної економіки, що регламентовано у низці нормативно-правових документів. Так, у Законі України “Про туризм” зазначено, що держава проголошує туризм одним з пріоритетних напрямів розвитку національної культури та економіки і створює сприятливі умови для туристичної діяльності [1]. Відповідно, це вимагає особливих підходів до управління туристичними підприємствами. Сучасні умови розвитку світової глобалізованої економіки вимагають особливих підходів визначення структури їх організаційного забезпечення.

Для України, на сучасному етапі ринкових перетворень, необхідність формування конструктивної туристичної політики набуває дедалі більшої актуальності [2]. Ми вважаємо доцільним моделювання туристичної діяльності на засадах стратегічного планування, що відображається комплексним документом, який містить аналітичну і прогностичну інформацію, систему заходів і проєктів, передбачених для виконання державними органами, іншими зацікавленими структурами - учасниками ринку туристичних послуг. В якості мети державної туристичної політики визначено: створення конкурентоспроможного рекреаційно-туристичного комплексу, який всесторонньо задовольнятиме потреби вітчизняних і закордонних споживачів туристичного продукту, сприятиме розвитку економіки країни шляхом збільшення робочих місць, бюджетних і валютних надходжень, збереження культурної та природної спадщини.

2. Нормативно-правові складові організаційно-економічного механізму функціонування туристичних підприємств розробляються і впроваджуються центральними та місцевими органами влади і передбачають загальну організацію та правову регламентацію туристичної діяльності, створення сприятли-

вого нормативно-правового поля для всіх суб'єктів рекреаційно-туристичного комплексу.

Сьогодні питання розвитку туризму та його складових в Україні регламентуються низкою законодавчих актів. Зокрема, Указом Президента України під 10.08.1999 № 973 "Про основні напрями розвитку туризму в Україні до 2010 року" передбачено залучення приватного сектора, особливо у сільській місцевості, до рекреаційно-туристичного підприємництва та підсобної діяльності у сфері.

3. Фінансово-кредитні складові організаційно-економічного механізму господарювання у туристичній галузі спрямовані на створення сприятливого кредитного середовища для розвитку підприємницької діяльності через запровадження мікрокредитування, пільгове кредитування суб'єктів рекреаційно-туристичного бізнесу, державне субсидювання, лізинг, тренінги з фінансово-кредитних питань для працівників туристичних підприємств [3].

Для гарантованої підтримки туристичних потоків в Україну необхідно різко активізувати інформаційну діяльність щодо рекламування туристичного потенціалу підприємств у країні та за кордоном. Акцент належить спрямувати на рекламу унікальних природно-кліматичних ресурсів, екскурсійних програм, гостинності населення, недорогих послуг харчування, наявності в достатній кількості екологічно-чистих фруктів та інших продуктів. Особлива увага зосереджується на розширенні екскурсійних, культурних, розважальних програм і заходів [4].

Для забезпечення сталого розвитку туристичної сфери в умовах поглиблення відносин між Україною і ЄС, її вступом до СОТ, необхідне підвищення якості національних пропозицій до рівня міжнародних стандартів і розширення ринків збуту. Виконання цих двох головних завдань потребує державного фінансування за двома основними напрямками: залучення туристів на вибраних цільових ринках (рекламно-інформаційна діяльність, зокрема виставкова, створення інформаційних центрів, створення національного туристичного інтернет-порталу, сайту ДСТК); приведення національних нормативів, стандартів безпеки, якості товарів і послуг у відповідність до міжнародних.

4. Податкові інструменти передбачають оптимізацію кількості податків для підприємств рекреаційно-туристичного комплексу, надання податкових пільг під конкретні проекти, які спрямовані на розв'язання регіональних і соціальних проблем, інвестування у туристичну діяльність. До них належать: податкове регулювання, оптимізація кількості і величини податків у рекреаційній діяльності; створення сприятливих умов для залучення інвестицій підприємствами рекреаційно-туристичного комплексу; бюджетне фінансування програм розвитку рекреації та туризму; надання податкових пільг для розв'язання проблем соціального туризму.

Висновки. У теорії та практиці господарювання організація діяльності туристичних підприємств має велике соціально-економічне значення. Основними складниками їх організаційно-економічного механізму визначені: державно-адміністративні важелі, нормативно-правові складові, фінансово-

кредитні складові, податкові інструменти. Для підвищення ефективності туристичної діяльності особливе значення має удосконалення фінансово кредитних та податкових інструментів з метою активізації підприємництва та збільшення капіталізації й конкурентоспроможності туристичних підприємств, у т. ч. на світових ринках туристичних послуг.

Список використаних джерел

1. Про внесення змін до Закону України «Про туризм»: Закон України від 18.11.2003 № 1282-IV // Офіційний вісник України. – 26.12.2003. – № 50. – С. 34.
2. Ігнатенко М.М. Проблеми та перспективи розвитку сільського туризму в Україні / М.М. Ігнатенко // Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С.З. Гжицького. – Серія «Економічні науки». – Т. 12, № 1 (43). – Львів, 2010. – С. 252 – 255.
3. Концепція розвитку туризму і курортів в Україні [Електронний ресурс] : проект. – Режим доступу : <http://tourism.gov.ua/doc.aspx?id=411>.
4. Сарапіна О.А. Еколого-економічні напрями підвищення якості послуг в рекреаційній зоні/ О.А Сарапіна, Т.А. Пінчук// Таврійський науковий вісник: Збірник наукових праць. – Херсон: ХДАУ, 2007. – Вип. 49. – С.219-227.

УДК 338.2

ЗАКУПІВЕЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ У КОНЦЕПЦІЇ ЛОГІСТИКИ М'ЯСОПЕРЕРОБНОГО ПІДПРИЄМСТВА

**Нечипоренко В.В., к. с.-г. н., доцент, Нечипоренко О.Л., к. вет.н., доцент
Сумський національний аграрний університет**

Розглянуто питання управління закупівлями у концепції логістики. досліджено обсяги закупівель основної та допоміжної сировини та визначено пріоритетних постачальників у формуванні загального обсягу поставок.

The question of procurement in the concept of logistics. researched volume purchases primary and secondary raw materials suppliers and priority in the formation of total supply.

Постановка проблеми. Особливого значення в сучасних умовах ринкових відносин набуває закупівля товарів, яка є основою ефективної діяльності підприємства. Діяльність, яка полягає у здійсненні закупівель, є дуже комплексною, оскільки пов'язана як з функціональними видами діяльності на підприємстві, які утворюють ланцюг вартості, так і з зовнішнім оточенням. Кожний суб'єкт господарювання при цьому самостійно оцінює конкретну ситуацію та приймає рішення. Світовий досвід свідчить, що лідерство в конкурентній боротьбі здобуває той, хто компетентний в галузі логістики та володіє методами логістики [3].

Логістичне управління закупівельною діяльністю – це управління матеріальними потоками у процесі забезпечення підприємства матеріальними ресурсами [2].

Закупівельна логістика має займатися організацією пошуку та закупівлею необхідних матеріалів відповідної якості та за мінімальними цінами. У підвищенні ефективності заготівельної логістики істотну роль відіграє аналіз можливих логістичних витрат [1].